

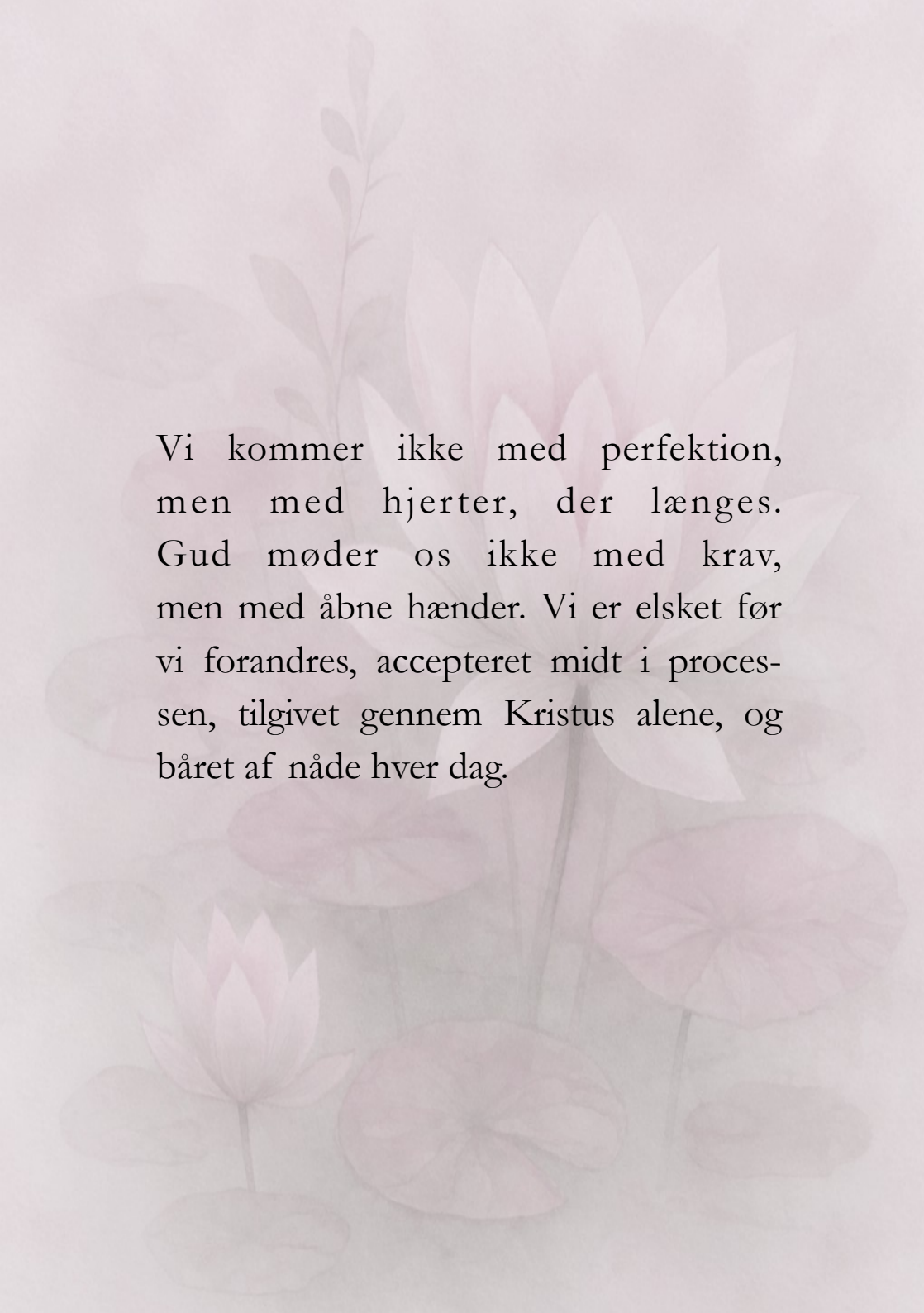

Forankret i tillid

1 MÅNEDS DAGLIG

REFLEKSION

oktober

Vi kommer ikke med perfektion,
men med hjerter, der længes.
Gud møder os ikke med krav,
men med åbne hænder. Vi er elsket før
vi forandres, accepteret midt i proces-
sen, tilgivet gennem Kristus alene, og
båret af nåde hver dag.

Forord

Oktober er en måned, hvor tempoet naturligt sænkes, og hvor både lys og liv bevæger sig ind i en mere afdæmpet rytme. Naturen giver slip, og stilheden får mere plads. Det er en tid, der inviterer til eftertanke og ærlighed, hvor det indre liv træder tydeligere frem, fordi det ydre ikke længere kræver samme opmærksomhed.

Denne måneds refleksioner er skrevet ind i denne bevægelse. De kredser om det, der bærer, når overfladen skrælles af: tillid, udholdenhed, lydhørhed og Guds trofasthed i det skjulte. Troen får lov at være stille, men ikke svag. Den modnes i det daglige, i gentagne valg om at blive, lytte og hvile.

Oktober kalder ikke på hurtige svar, men på forankring. Her er plads til at lade Gud arbejde i dybden, uden hast og uden pres. Må disse dage blive et rum, hvor hjertet finder ro, og hvor troen styrkes i tillid til, at Gud også er nær, når lyset aftager, og vejen synes mere stille.

1. oktober 2026

At blive stående i det, der er sandt

Vers: Johannes 8,31

Hvis I bliver i mit ord, er I sandelig mine disciple.

Reflektion:

Oktober indbyder til at blive stående snarere end at skynde sig videre. Når meget omkring os forandrer sig, bliver det tydeligt, hvad der virkelig bærer. Jesus taler om at blive i hans ord, ikke som en præstation, men som et sted at leve ud fra. At blive betyder at holde fast, også når det ikke føles nyt eller inspirerende. Det er her troen modnes. I det daglige, gentagne valg om at lytte, tage imod og leve efter Guds sandhed. Over tid skaber dette en indre stabilitet, hvor livet ikke styres af stemninger, men af tillid. Når vi bliver i hans ord, formes vores tanker, vores valg og vores håb, så de hviler i noget, der ikke forgår.

Bøn:

Gud, hjælp mig at blive i dit ord.

Hold mit hjerte fast i sandheden.

Lad mit liv formes af dig.

FORANKRET I TILLID

2. oktober 2026

At leve uden hast

Vers: Salme 127,2

Forgæves står I tidligt op og går sent til ro og slider for føden.

Reflektion:

Oktober minder os om, at livet ikke behøver at bæres frem af hast og pres. Når tempoet sænkes, bliver det tydeligt, hvor meget vi ofte forsøger at holde sammen i egen kraft. Gud inviterer os til at give slip på det anspændte og i stedet stole på hans omsorg. At leve uden hast er ikke det samme som at være passiv, men at handle ud fra tillid frem for frygt. Over tid lærer vi, at Gud også arbejder der, hvor vi ikke presser på. Det skaber et indre rum af ro, hvor handlinger udspringer af nærvær og ikke af udmattelse.

Bøn:

Gud, hjælp mig at leve uden hast.

Lær mig at stole på din omsorg.

Giv mit hjerte ro.

FORANKRET I TILLID

3. oktober 2026

At give slip

Vers: Salme 55,23

Kast din byrde på Herren, så vil han sørge for dig.

Reflektion:

At give slip er ofte sværere end at holde fast. Vi kan være så vant til at bære ansvar, bekymringer og forventninger, at vi næsten ikke ved, hvordan det føles at lægge dem fra os.

Gud inviterer os ikke til at ignorere livet, men til at overgive det til ham. Når vi giver slip, indrømmer vi vores begrænsning og Guds storhed. Over tid bliver overgivelse ikke et nederlag, men en lettelse. Hjertet bliver friere, fordi det ikke længere er alene om at bære det tunge.

Bøn:

Gud, lær mig at give slip.

Hjælp mig at lægge mine byrder hos dig.

Bær det, jeg ikke kan.

FORANKRET I TILLID

4. oktober 2026

At leve i sandhed

Vers: Johannes 8,32

I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer fri.

Reflektion:

Sandhed er ikke altid behagelig, men den er befriende. Når vi lever i sandhed, slipper vi for at opretholde facader og skjule det, der er skrøbeligt. Gud møder os ikke med fordømmelse, men med frihed, når vi tør være ærlige. Sandheden gør ikke livet problemfrit, men den gør det helt. Over tid opdager vi, at det er lettere at leve åbent end at leve beskyttet. Friheden vokser, når vi ikke længere skal kontrollere fortællingen om os selv, men kan hvile i Guds blik.

Bøn:

Gud, led mig ind i din sandhed.
Gør mit hjerte åbent og ærligt.
Lad sandheden gøre mig fri.

FORANKRET I TILLID

5. oktober 2026

At blive i lyset

Vers: Salme 36,10

Hos dig er livets kilde, i dit lys ser vi lyset.

Refleksion:

Når dagene bliver mørkere, får lyset større betydning. Guds lys afslører ikke for at udstille, men for at give liv. At blive i lyset betyder at leve tæt på Gud og lade hans nærvær belyse både glæde og smerte. I lyset bliver tingene tydeligere, også det, der skal helbredes. Over tid bliver det en tryghed at leve åbent for Gud, fordi vi ved, at hans lys ikke brænder, men varmer. Det skaber klarhed og retning i et liv, der ellers kunne blive uklart.

Bøn:

Gud, lad mig blive i dit lys.

Oplys det, der er uklart.

Giv mig liv og retning.

FORANKRET I TILLID

6. oktober 2026

At leve af nåde

Vers: Efeserbrevet 2,8

For af nåde er I frelst.

Reflektion:

Nåden minder os om, at livet med Gud ikke bygger på fortjeneste. Når vi lever af nåde, slipper vi kravet om at være nok i os selv. Det giver plads til at fejle uden at miste værdighed. Gud møder os ikke med en målestok, men med åbne hænder. Over tid forandrer nåden vores måde at se både os selv og andre på. Vi bliver mere tålmodige, mere milde og mindre hårde i vores vurderinger. Nåden bliver ikke en undskyldning for ligegyldighed, men en kraft, der former hjertet indefra.

Bøn:

Gud, hjælp mig at leve af din nåde.

Lad mig hvile i det, du har gjort.

Form mit hjerte i mildhed.

FORANKRET I TILLID

7. oktober 2026

At lytte indad

Vers: Ordsprogene 20,5

Menneskets tanker er dybt vand.

Refleksion:

Der er meget i os, som ikke umiddelbart kommer til overfladen. Oktober giver plads til at lytte indad og tage det alvorligt, der rører sig i hjertet. Gud kender allerede det dybe vand i os, men han inviterer os til selv at blive opmærksomme. Når vi stopper op og lytter, kan vi opdage både længsler og sår. Over tid bliver denne opmærksomhed en vej til heling, fordi det, vi sætter ord på, også kan mødes af Gud. Stilhed bliver et sted, hvor sandhed og nåde mødes.

Bøn:

Gud, hjælp mig at lytte indad.
Giv mig mod til at se det, der er.
Mød mig i det dybe.

FORANKRET I TILLID

8. oktober 2026

At blive båret

Vers: Esajas 46,4

Jeg vil bære jer.

Reflektion:

Gud lover ikke blot at gå ved siden af os, men at bære os, når kræfterne slipper op. Det er en trøst i tider, hvor vi føler os trætte eller magtesløse. At blive båret betyder, at vi ikke skal præstere os igennem alt. Over tid lærer vi at skelne mellem det, vi kan tage ansvar for, og det, vi må overlade til Gud. I den overgivelse opstår en ny form for styrke, fordi vi ikke længere kæmper alene. At blive båret er ikke et tegn på svaghed, men på tillid.

Bøn:

Gud, tak at du bærer mig, når jeg er træt.

Hjælp mig at lægge vægten hos dig.

Lad mig hvile i din styrke.

FORANKRET I TILLID

9. oktober 2026

At leve med tillid

Vers: Salme 9,11

De, der kender dit navn, stoler på dig.

Refleksion:

Tillid vokser gennem erfaringer med Guds trofasthed. Når vi lærer ham at kende, bliver det lettere at lægge livet i hans hænder. Tillid betyder ikke, at vi forstår alt, men at vi vælger at stole på Guds karakter. Over tid formes et liv, hvor frygten mister grebet, fordi hjertet har et fast holdepunkt. Tillid bliver ikke et øjeblikks mod, men en daglig bevægelse mod Gud, igen og igen.

Bøn:

Gud, styrk min tillid til dig.

Hjælp mig at lære dig bedre at kende.

Lad mit hjerte hvile i dig.

FORANKRET I TILLID

10. oktober 2026

At leve enkelt

Vers: Matthæus 6,33

Søg først Guds rige.

Reflektion:

Enkelthed handler ikke om at have mindre for enhver pris, men om at have det rette fokus. Når vi søger Guds rige først, falder meget andet på plads. Livet bliver mindre fragmenteret, fordi retningen bliver klarere. Over tid opdager vi, at mange bekymringer mister deres kraft, når hjertet er samlet om det væsentlige. Enkelthed skaber frihed, fordi vi ikke hele tiden skal vælge mellem det, der presser sig på. Gud inviterer os til et liv, hvor det vigtigste får førstepladsen.

Bøn:

Gud, hjælp mig at leve enkelt.
Ret mit fokus mod dit rige.
Skab klarhed i mit liv.

FORANKRET I TILLID

11. oktober 2026

At blive i bøn

Vers: 1. Tessalonikerbrev 5,17

Bed uden ophør.

Reflektion:

Bøn er ikke kun ord, men en holdning i livet. At blive i bøn betyder at leve med en åben forbindelse til Gud gennem dagen. Det handler ikke om længden af bønnerne, men om hjertets retning. Over tid bliver bøn et sted, hvor bekymringer afleveres, og taknemmelighed får plads. Bønnen forandrer ikke altid omstændighederne med det samme, men den forandrer den, der beder.

Bøn:

Gud, lær mig at blive i bøn.

Lad mit liv være vendt mod dig.

Hold mit hjerte åbent.

FORANKRET I TILLID

12. oktober 2026

At leve med håb

Vers: Klagesangene 3,31

Herren forkaster ikke for evigt.

Reflektion:

Håb fødes ofte midt i det svære, ikke fordi alt er lyst, men fordi Gud er trofast. Når vi holder fast i håbet, vælger vi at tro på, at Gud ikke har givet op. Over tid bliver håb en stille styrke, der bærer os gennem mørkere dage. Det gør os ikke naive, men udholdende. Håbet holder hjertet åbent for Guds muligheder, også når vi ikke kan se dem endnu.

Bøn:

Gud, giv mig håb i det svære.

Hjælp mig at holde fast.

Lad mit hjerte vente på dig.

FORANKRET I TILLID

13. oktober 2026

At finde retning

Vers: Salme 25,4

Herre, lær mig dine veje.

Reflektion:

Der er perioder, hvor retningen ikke er tydelig. I sådanne tider er det vigtigt at blive ved med at søge Gud frem for hurtige svar. Når vi beder om hans vej, åbner vi os for hans ledelse i et tempo og en form, han vælger. Over tid bliver retning ikke et spørgsmål om at kende hele vejen, men om at tage næste skridt i tillid. Gud former os gennem processen, ikke kun gennem målet.

Bøn:

Gud, vis mig din vej.

Led mig skridt for skridt.

Lad mig følge dig.

FORANKRET I TILLID

14. oktober 2026

At hvile i Guds nærvær

Vers: Salme 16,11

I dit nærvær er der glæde.

Reflektion:

Guds nærvær er ikke afhængigt af vores følelser. Det er en virkelighed, vi kan hvile i, også når glæden er stille. Når vi søger Guds nærvær, finder vi en dybde, som ikke forsvinder, når omstændighederne ændrer sig. Over tid bliver nærværet et anker, der holder os fast. Det giver livet en anden tyngde og en ro, der ikke kan skabes udefra.

Bøn:

Gud, lad mig hvile i dit nærvær.

Fyld mit hjerte med ro.

Bliv hos mig.

FORANKRET I TILLID

15. oktober 2026

At blive i tillid

Vers: Hebræerbrevet 10,23

Lad os holde urokkeligt fast ved håbet.

Reflektion:

At forblive i tillid er en vedvarende bevægelse, ikke en engangsbeslutning. Når tvivl og træthed melder sig, kaldes vi til at holde fast. Gud er trofast, også når vi vakler. Over tid bliver tillid en indre holdning, der ikke afhænger af ydre stabilitet. Den bærer os gennem forandring, fordi den er forankret i Guds løfter og ikke i vores egen styrke.

Bøn:

Gud, hjælp mig at blive i tillid.

Hold mit håb fast.

Styrk mit hjerte.

FORANKRET I TILLID

16. oktober 2026

At leve med udholdenhed

Vers: Hebræerbrevet 12,11

Al opdragelse synes for øjeblikket ikke at være til glæde, men til sorg.

Reflektion:

Udholdenhed formes sjældent i de lette perioder, men i de dage hvor vejen føles tung. Når fremgangen er langsom, og svarene udebliver, bliver det tydeligt, hvad vi bygger på. Gud arbejder også i det skjulte, hvor intet ser ud til at forandre sig. Udholdenhed er ikke at bide tænderne sammen, men at blive ved med at stole på Ham. Over tid vokser en indre styrke frem, som ikke afhænger af tempo eller resultater, men af tillid til Guds trofasthed.

Bøn:

Gud, styrk min udholdenhed.

Hjælp mig at blive stående.

Lær mig at stole på dig.

FORANKRET I TILLID

17. oktober 2026

At vælge tro midt i tvivl

Vers: Markus 9,24

Jeg tror; hjælp min vantro.

Reflektion:

Tvivl er ikke det modsatte af tro, men ofte dens ledsager. Når vi vælger at blive hos Gud midt i usikkerheden, åbner vi os for ærlighed. Gud kræver ikke en perfekt tro, men et åbent hjerte. At vælge tro betyder ikke, at alle spørgsmål forsvinder, men at vi holder fast alligevel. Over tid bliver denne ærlighed et sted, hvor troen modnes, fordi den ikke bygger på sikkerhed, men på relation og tillid.

Bøn:

Gud, mød mig i min tvivl.
Styrk min tro, hvor den er svag.
Hold mig tæt på dig.

FORANKRET I TILLID

18. oktober 2026

At lade Gud bære ansvaret

Vers: Salme 68,20

Lovet være Herren, dag efter dag bærer han os.

Refleksion:

Der er ansvar, som vi aldrig var skabt til at bære alene. Når vi forsøger at holde alt sammen selv, bliver sjælen tung. Gud inviterer os til at lægge vægten hos ham og stole på hans omsorg. At lade Gud bære ansvaret er ikke at flygte, men at erkende vores begrænsning. Over tid lærer vi, at livet bliver lettere, når vi ikke konstant forsøger at være stærkere, end vi er.

Bøn:

Gud, jeg lægger mit ansvar hos dig.

Bær det, jeg ikke kan.

Lær mig at hvile i din styrke.

FORANKRET I TILLID

19. oktober 2026

At blive i håbet

Vers: Romerbrevet 5,5
Håbet gør ikke til skamme.

Refleksion:

Håb er ikke en flugt fra virkeligheden, men en måde at leve i den på. Når vi bliver i håbet, vælger vi at stole på, at Gud stadig arbejder. Håbet holder hjertet åbent, selv når vejen er uklar. Det beskytter os mod modløshed og resignation. Over tid bliver håbet en stille kraft, der bærer os fremad, ikke fordi alt er løst, men fordi Gud er nær.

Bøn:

Gud, hjælp mig at blive i håbet.
Bevar mit hjerte åbent.
Lad mig stole på dig.

FORANKRET I TILLID

20. oktober 2026

At leve med indre ro

Vers: Esajas 26,3

Den, der stoler på dig, bevarer du i fred.

Refleksion:

Indre ro vokser ikke ud af kontrol, men af tillid. Når vi lægger vores liv i Guds hænder, falder noget af uroen til ro. Det betyder ikke, at problemerne forsvinder, men at de ikke længere styrer hjertet. Gud giver en fred, som kan bæres midt i uafklarede situationer. Over tid lærer vi at vende tilbage til denne fred, igen og igen.

Bøn:

Gud, fyld mig med din fred.

Vogt mit hjerte og mine tanker.

Lær mig at stole på dig.

FORANKRET I TILLID

21. oktober 2026

At holde fast i det gode

Vers: Romerbrevet 12,9

Hold jer til det gode.

Reflektion:

Når verden føles urolig, bliver det vigtigt at holde fast i det, der bygger op. Det gode er ikke altid det mest synlige, men det mest livgivende. Gud kalder os til at vælge det gode, også når det kræver mod. Over tid former disse valg vores karakter og vores retning. At holde fast i det gode er at lade Guds sandhed få større vægt end frygt og træthed.

Bøn:

Gud, hjælp mig at holde fast i det gode.

Led mine valg.

FORANKRET I TILLID

22. oktober 2026

At hvile i tillid

Vers: Salme 131,2

Jeg har bragt min sjæl til ro og stilhed.

Reflektion:

At hvile i tillid er at acceptere, at vi ikke behøver at forstå alt for at være trygge. Når vi giver slip på behovet for forklaringer, får sjælen plads til at falde til ro. Gud er nær også i stilheden, hvor intet forklares, men hvor alt bæres. Over tid bliver tilliden en indre holdning, som ikke afhænger af omstændighederne. Den vokser gennem gentagne valg om at lægge livet i Guds hænder. I denne tillid finder sjælen hvile, fordi den ikke længere kæmper for kontrol. Tilliden lærer os at leve med åbne hænder og et roligt hjerte, velvidende at Gud holder fast, også når vi selv slipper.

Bøn:

Gud, lær mig at hvile i tillid.

Stil mit indre.

Hold mig nær dig.

FORANKRET I TILLID

23. oktober 2026

At blive i nærvær

Vers: Salme 16,8

Jeg har altid Herren for øje.

Reflektion:

At være i Hans nærvær betyder at leve bevidst vendt mod Gud midt i hverdagens bevægelser. Når vi har Herren for øje, bliver livet ikke nødvendigvis lettere, men mere sammenhængende. Nærværet skaber ro, fordi vi ikke hele tiden mister orienteringen. Gud er ikke kun til stede i særlige øjeblikke, men i det almindelige og gentagne. Over tid lærer vi at genkende hans nærhed i både glæde og stilhed. Det former vores indre liv, fordi vi ikke længere lever adskilt mellem det åndelige og det praktiske. Når nærværet får lov at være konstant, vokser en stabil tillid frem, som bærer os gennem både forandring og ventetid.

Bøn:

Gud, hjælp mig at blive i dit nærvær.

Vend mit blik mod dig.

Lad mit liv hvile hos dig.

FORANKRET I TILLID

24. oktober 2026

At leve med åbenhed

Vers: Salme 139,23

Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte.

Reflektion:

Åbenhed over for Gud er ikke farlig, men befriende. Når vi inviterer ham til at ransage vores hjerte, gør vi plads for sandhed og heling. Gud afslører ikke for at knuse, men for at genoprette. At leve med åbenhed betyder, at vi ikke skjuler det skrøbelige, men lader det komme frem i lyset. Over tid bliver denne ærlighed et sted, hvor forandring kan ske uden pres. Hjertet bliver lettere, fordi det ikke længere bærer på skjulte byrder. Åbenhed skaber ikke uro, men dyb fred, fordi intet behøver at forsvares. Når Gud kender os fuldt ud, kan vi hvile i at være fuldt accepteret.

Bøn:

Gud, ransag mit hjerte.

Vis mig det, du ser.

Lad sandheden gøre mig fri.

FORANKRET I TILLID

25. oktober 2026

At leve i afhængighed

Vers: Johannes 15,5

Skilt fra mig kan I slet intet gøre.

Reflektion:

Afhængighed af Gud er ikke et tab af styrke, men en erkendelse af sandhed. Når vi lever som om alt afhænger af os selv, bliver livet hurtigt tungt. Jesus minder os om, at livet bæres bedst i fællesskab med ham. Afhængighed betyder at hente liv, retning og kraft hos Gud igen og igen. Over tid forsvinder illusionen om selvtilstrækkelighed, og en dybere frihed vokser frem. Vi behøver ikke bevise vores værdi, fordi den er allerede givet. At leve i afhængighed af Gud skaber et liv, hvor handling udspringer af fællesskab frem for pres. Det gør os mere rolige, mere frimodige og mere opmærksomme på Guds nærvær i alt.

Bøn:

Gud, lær mig at leve i afhængighed af dig.

Hold mig tæt på dig.

Lad dit liv strømme gennem mig.

FORANKRET I TILLID

26. oktober 2026

At lade hjertet formes

Vers: Ordsprogene 4,23

Bevar dit hjerte frem for alt.

Reflektion:

Hjertet formes af det, vi giver opmærksomhed og plads. Når vi bevarer hjertet, vælger vi bevidst, hvad der får lov at præge vores indre liv. Gud kalder os til at værne om hjertet, fordi det er kilden til vores handlinger. Over tid bliver det tydeligt, at små valg har stor betydning. Det, vi tillader at vokse i hjertet, former både tanker og retning. At lade hjertet formes af Gud betyder at give ham adgang til både glæde og smerte. I den proces renses det, der tynger, og styrkes det, der giver liv. Et bevaret hjerte bliver ikke hårdt, men følsomt over for Guds stemme og nærvær.

Bøn:

Gud, bevar mit hjerte.

Form mine tanker og længsler.

Led mit liv indefra.

FORANKRET I TILLID

27. oktober 2026

At leve i overgivelse

Vers: Romerbrevet 12,1

Bring jeres legemer som et levende offer.

Reflektion:

Overgivelse er ikke et øjeblik, men en daglig bevægelse mod Gud. Det handler ikke om at miste sig selv, men om at give sit liv i tillid. Når vi overgiver os, slipper vi behovet for at kontrollere udfaldet. Gud tager imod det liv, vi bringer, også når det er ufuldkomment. Over tid bliver overgivelse et sted, hvor modstand og kamp forvandles til fred. Vi lærer at leve med åbne hænder i stedet for knyttede næver. Overgivelse gør os ikke passive, men frie, fordi vi ikke længere bærer ansvaret alene. Livet bliver et samarbejde med Gud, hvor vi handler trofast og hviler i, at han fører det videre.

Bøn:

Gud, jeg overgiver mit liv til dig.

Tag det, som det er.

Led mig på din vej.

FORANKRET I TILLID

28. oktober 2026

At blive i tålmodighed

Vers: Jakobs brev 5,7

Vær tålmodige, indtil Herren kommer.

Refleksion:

Tålmodighed er ofte nødvendig, når svarene lader vente på sig. I ventetiden formes noget dybere end det synlige resultat. Gud arbejder også dér, hvor vi ikke kan måle fremskridt. At blive i tålmodighed er at acceptere, at modenhed tager tid. Over tid lærer vi, at tålmodighed ikke er passiv venten, men aktiv tillid. Den beskytter os mod forhastede beslutninger og modløshed. Når vi forbliver tålmodige, giver vi Gud plads til at fuldføre sit værk. Tålmodighed gør os ikke langsomme, men grundige. Den lærer os at leve med rytme frem for hast, og at stole på, at det Gud har begyndt, også vil blive fuldendt.

Bøn:

Gud, lær mig tålmodighed.

Hjælp mig at vente med tillid.

Hold mit hjerte roligt.

FORANKRET I TILLID

29. oktober 2026

At leve i håbets lys

Vers: Salme 42,6

Sæt dit håb til Gud.

Reflektion:

Når dagene bliver mørkere, bliver håbet endnu vigtigere. Håbet er ikke bundet til stemninger, men til Gud selv. At sætte sit håb til Gud er at rette blikket mod noget, der ikke forsvinder. Over tid lærer vi at lade håbet forme vores indstilling frem for frygten. Håbet giver lys nok til næste skridt, også når vejen ikke kan overskues. Det gør os i stand til at leve videre uden at miste modet. Håbet minder os om, at Gud er større end vores nuværende situation. Når håbet får lov at være levende, bliver livet ikke lettere, men mere bæredygtigt. Det giver os styrke til at stå i det, der er, uden at miste blikket for det, der kommer.

Bøn:

Gud, hjælp mig at sætte mit håb til dig.

Lad dit lys lede mig.

Bevar mit mod.

FORANKRET I TILLID

30. oktober 2026

At leve i fortrøstning

Vers: Salme 62,9

Stol altid på ham.

Reflektion:

Fortrøstning vokser, når vi igen og igen vælger at stole på Gud. Det er ikke blind tillid, men tillid baseret på hans trofasthed. Når livet føles uroligt, bliver fortrøstning et anker. Over tid lærer vi at vende os mod Gud før bekymringen tager over. Fortrøstning betyder ikke, at vi benægter det svære, men at vi nægter at lade frygten styre. Gud bærer også det, vi ikke kan overskue. Når vi lever i fortrøstning, bliver hjertet mere stabilt, fordi det hviler i Guds karakter frem for i vores egne kræfter. Fortrøstning giver ro til at handle klogt og mod til at blive stående.

Bøn:

Gud, lær mig at leve i fortrøstning.

Hjælp mig at stole på dig.

Hold mit hjerte fast.

FORANKRET I TILLID

31. oktober 2026

At hvile i Guds trofasthed

Vers: Klagesangene 3,22

Herrens nåde er ikke forbi.

Reflektion:

Når måneden afsluttes, står én sandhed tilbage: Guds trofasthed ophører ikke. Den har båret hver dag, også dem vi helst ville glemme. Trofasthed betyder, at Gud forbliver den samme, uanset vores skiftende oplevelser. Over tid lærer vi at bygge livet på denne stabilitet frem for på følelser og omstændigheder. Guds nåde er ikke brugt op, og hans nærvær trækker sig ikke tilbage. Det giver ro at vide, at vi ikke starter forfra alene. Når vi hviler i Guds trofasthed, kan vi gå videre uden frygt. Fremtiden er ikke tom, men fyldt med Guds løfter. Det skaber håb, også når vi endnu ikke ser vejen klart.

Bøn:

Gud, tak for din trofasthed.

FORANKRET I TILLID

FORANKRET I TILLID

Oktober

Oktober træder varsomt frem
med dæmpet lys og stille skridt.
Det, der bar i sommerens fylde,
aflægges nu uden hast.
Farverne bliver dybere,
og det synlige giver plads
for det, der må bære i stilhed.

Troen lærer at blive stående
uden svar, uden støj.
Ikke alt skal forklares,
ikke alt skal løses.
Her formes tillid i det skjulte,
hvor Gud arbejder langsomt
og hjertet lærer at hvile.

Oktober hvisker om forankring,
om rødder der går dybere
end det, øjet kan se.
Når lyset aftager,
bliver det tydeligt,
at Gud ikke forlader vejen.
Han er nær i stilheden
og bærer os videre,
trin for trin.

FORANKRET I TILLID